

Get Your Head in the Sukkah and Tap into the Incredible Energy of Sukkos

Rabbi Efrem Goldberg
Boca Raton Synagogue

- I. Stolen Sukkah
  - a. Tosafos – Why do we need a pasuk to say a stolen sukkah is invalid, isn't it a classic mitzvah done through an aveira?
    - i. It must be that principle is only rabbinic
  - b. Minchas Chinuch – Special law of sukkah that not only do you not fulfill the mitzvah of sitting in the sukkah but it is as if you ate outside a sukkah
  - c. R' Yosef Engel – Disagrees with the Minchas Chinuch and proves from women making a beracha on sitting in sukkah.
  - d. Want to suggest another answer to Tosafos question...

- II. Reason for Sukkah
  - a. Vayikra – sit in sukkah, so that...
  - b. Sukkah 12b – what do the Sukkos commemorate?
  - c. Tur – gives reason for the mitzvah
    - i. Bach – unusual departure for Tur?
      1. Must be knowing why in Sukkah is critical to performance of the mitzvah
  - d. Sfas Emes – get your head in the sukka

- III. In Shade of Hashem
  - a. Sukkah 12a – schach comes from lowliest physical, but we elevate it
  - b. Flimsiness of schach reinforces idea that Hashem protects us
  - c. R' Hirsch, Rashbam – specifically feel humble and dependent during harvest time
  - d. R' Yaakov Ettlinger – shade must come from natural schach, not man made walls
  - e. Sifsei Chaim – sukkos exercise in emunah

- IV. Holiday of Yaakov
  - a. Tur – holiday of Yaakov Avinu
  - b. Yaakov went to sukkos right after leaving Esav, why?
  - c. Midrash – Esav gave him mussar about everything he had, he therefore left the permanence and went to the temporary.

- V. Conclusion
  - a. Meiri – don't just sit in the sukkah because is say to on our calendar. Must tap into the inner essence and energy
  - b. Special verse with stolen Sukkah because essence of the holiday is to transcend the physical and realize everything from Hashem. Stealing something physical reflects a lack of trust in Hashem and an identification with the physical, the exact opposite of the goal of Sukkah.

1. Tosafos (Sukkah 9a)

מה חגיגה ד' אף סוכה ד'. קסבר רבי יהודה בן צתירא דאי לאו משום חגיגה מוקמינן לה לסוכה לשם חג: **ההוא** מביעי ליה למועטוי גוואד. מימה מיפוק ליה משום דהוה ליה מנזה הבאה בעצירה דמהאי טעמא פסלינן אתרוג¹ הגזול ביום טוב שני לקמן בריש לולב הגזול (ד' כט): וזהוהיא שמעתא גופא קשיא דקאמר בשלמא ב"ט ראשון צעין לכס משלכס חלא ב"ט שני אחאי ומשני משום דהוה ליה מנזה הבאה בעצירה והשתא אם כן ל"ל לכס משלכס ומיהו התם איכא לשנויי דאיצטריך למועטוי שאול חבל גבי סוכה ליכא לשנויי הכי לרבנן דאמרי לקמן פרק הישן (ד' ט): דאדם יואל ידי חוצמו בסוכה של חצירו ונפקא להו מדכתיב כל האזרח בשראל ישבו בסוכות מלמד שכל ישראל ראויין לישב בסוכה אחת וי"ל דטעמא דמנזה הבאה בעצירה לאו דאורייתא חלא מדרבנן ומיהו קשה מפרק הניזקין (גיטין ד' נה. וס) גבי חטאת גזולה שלא נודעה לרבים (א) דאמר עולא בגמרא² צין נודעה צין לא נודעה אינה מכפרת מאי טעמא דיאוש כדי לא קני ושמעין ליה לעולא דיאוש כדי קני גבי עורות של צעל הבית וגג וזולן (ב"ק ד' קד). ואומר ר"ת דטעמא דעולא בגיטין משום מנזה הבאה בעצירה אלמא דאורייתא היא ומיהו בלאו הכי לא יתכן דהא צהדיא קאמר עולא משום דיאוש לא קני ועוד דבפרק מרובה (ס' ד' ט): דריש רבא צהדיא דיאוש לא קני מדכתיב קרבנו ולא הגזול חלא נראה דהוא דהגזול צתרא לאו יאוש כדי הוא דאיכא יאוש ושינוי השם כדקאמר התם במרובה (ס' ט): דמעיקרא קרי ליה משכא והשתא קרי ליה אצרוז ואע"ג דגבי קרבן נמי איכא שינוי השם כדאמר התם [ד' ט:]: דמעיקרא חולין והשתא הקדש מכל מקום ממעט מדכתיב קרבנו כיון דקודם הקדש לאו שלו הוא ואף על גב דחל עליו הקדש מחמת שינוי השם דאמי השתא לא חזי להקרבנה דצעין קרבנו צענה שמקדיש:

2. Minchas Chinuch R' Yosef Babad 1800-1874

בעצירה אחת דלא קיים רצון הבורא ברוך הוא כי אין זה רצון יתברך, אבל מ"מ לא ביטל המצוה רק דלא קיים והווי ליה כמי שאינו לובש בגד כלל או לא אבל כלל דלא קיים, הכי נמי נהי דלא קיים המצוה כי לא לרצון לפניו בזה, אבל מ"מ לא ביטל ולא טולד לדון אותו כמו שאוכל חוץ לסוכה או שובש בגד בלא ציית, רק הוא כמו שאינו עושה המצוה כלל והולך בלא בגד או שאינו אוכל כלל, כי באמת הוא לובש ציית ואוכל בסוכה, אך שאינו לרצון לפניו יתברך הוי ליה כאילו לא קיים המצוה, אבל לא טולד לדון אותו כאילו ביטל המצוה כיון דמ"מ עושה המצוה עיין ותבין.

וישג"כ נפקא מינה לדינא כי אם אינו רוצה לאכול בסוכה ואוכל חוץ לסוכה, או לובש בגד ארבע כנפות ואינו רוצה להטיל בו ציית, כופין אותו עד שתלא נפשו ככל מצוות עשה, אבל צהדיא גוואד דהוי ליה כמי שאינו לובש כלל או אינו אוכל, א"כ אין כופין אותו אם רצה לאכול בסוכה כו' כיון דאינו מבטל המצוה. אך זה אי אמרינן מחמת מנזה הבאה בעצירה, אבל אם התורה פסלה גזול בפירושו, הוי ליה כמי שסייך בסך פסול שאין גידולו מן הארץ או מקבל טומאה דלאו סוכה כלל, ואם אוכל הוי ליה כמי שאוכל בבית כיון דהתורה גזרה דו לא הוי סוכה כלל. א"כ נישא דאי מחמת מנזה הבאה בעצירה נהי דכתב אם ישב בסוכה כו' לא קיים המצוה אבל [גם] לא ביטל, אבל עתה שהתורה גילתה דגזול פסול, א"כ הוי ליה כאילו ביטל העשה כמו שאוכל בצייתו, לכך כתבה התורה לך למועטוי גזול גבי סוכה וגבי ציית כן נראה לעג"ד. הכלל דמנזה הבאה בעצירה, דמצוה הוי מנזה רק צאה על ידי עברה, א"כ הסוכה הוי סוכה רק שלא לרצון יחשב, אבל מ"מ אינו יושב חוץ לסוכה ואינו מבטל המצוה, אבל מה שהתורה פסלה א"כ ממילא אינו מנזה כלל ועובר מה שישב חוץ לסוכה, הפוך זה וכו' כי הדברים לעג"ד כנים ואמימיים והארכתי עוד בזה דרך פלפול אין כאן מקומו בחיטור זה"ל.

ואם כי אין דרכי בחיטור זה להאריך בקושיות ופירוקים מה שאינו נוגע לדינא, מ"מ לא אמנע לתרץ קושיות המוס' שהיא לעג"ד סברא נכונה, כמה שהקשו שם ט' ע"א ד"ה הוא, למה לי קרא בסוכה דלך למועטוי גזולה הא הוי ליה מנזה הבאה בעצירה, וליכא למועטוי שאול דהא שאול כשר וגזולה בלאו הכי פסולה, עי"ש. ונראה לי דהנה שני מינים יש במצוות עשה, אחד שהיא חיוב אקראי דכל איש מישראל כמו תפילין ואתרוג ואכילת מצה, ומנזה כו' אם מקיים אותה עושה רצון הבורא יתברך ויתעלה כי כן זוהו לו המלך ברוך הוא, ואם מבטל המצוה ואינו מניח תפילין או שלא נטל לולב ביטל המצוה ועשה נגד רצון יתברך ועושה יענש. ויש מצוות שאין חיוב לעשותם כגון ציית דהתורה לא חייבה אותו ללבוש בגד של ארבע כנפות ואם רוצה הולך בלא בגד של ארבע כנפות ואינו נגד רצון הבורא ברוך הוא, אך אם מצא עצמו לדי חיוב שבכוונה לובש ארבע כנפות לקיים מצוות ציית זה דרך הטוב וישר, הכלל, אם מקיים מנזה זו עושה רצון הבורא ברוך הוא אבל אם אינו מקיים מנזה אינו עובר על רצון רק דאינו מקיים המצוה. וכן מנזה זו דהיינו סוכה יש בה שני חלקי המצוה, דהיינו בלי ראשון של סוכות מצוות עשה לאכול כוית בסוכה ומחוייב לחזור אחר סוכה, ואם אינו רוצה לאכול אינו מועיל כי הוא מחוייב לאכול כמו מצה ותפילין, ואם לא קיים המצוות עשה בליה הראשון עושה נגד רצון יתברך שמו. ובשאר הלילות וימים אם רוצה אינו אוכל ואינו יושב בסוכה ואין שוב חיוב עליו כמו ציית, אך אם אוכל מצוות עשה לאכול בסוכה ומקיים רצון הבורא, אבל אם אינו אוכל אין חיוב. וגם בשני מצוות הללו הוא ציור ג"כ שמבטל המצוה ועושה נגד רצון כמו שאינו מניח תפילין, כגון אם לובש בגד של ארבע כנפות ואינו מטיל ציית או עובר על המצוה, וכן אם אוכל אכילת קצת חוץ לסוכה עובר על המצוה. הכלל, דאם עושה המצוה מקיים בכל ענין המצוה ועושה רצון הבורא, ויש שאינו מקיים המצוה ועובר על רצון כגון בלבוש בגד של ארבע כנפות או אוכל קצת חוץ לסוכה, ויש שאינו מקיים המצוה וגם אינו עובר כגון באינו לובש הבגד ואינו אוכל כלל. וזה פשוט.

והנה נראה הא דמנזה הבאה בעצירה אינו יואל, הטעם דהקב"ה אינו רוצה בכך ולא לרצון לפניו דסיגור יעשה קטיגור ואני ה' שונא גזול בעולה, עיין ר"ן שם פרק לולב הגזול [י"ד ע"א מדפי הרי"ף]. והנה משום זה שייך שפיר לומר דלא יואל ידי המצוה כי זה אינו רצון הבורא יתברך וא"כ לא קיים המצוה, וזה שייך שפיר במצוה החיובית כיון דלא יואל ידי חוצמו המצוה ממילא לא עשה המצוה וביטל המצוה כי זה בזה תליא כמו שביארנו, אבל במצוות שאינם חיוביות כגון ציית וסוכה בשאר ימי החג, אם הם באים

3. Asvan Deorysa
R' Yosef Engel
1858-1920

והנה מה שכתבתי למעלה דנשים אין רשאות לברך אציצית לפי שאינה מצוה חיובית רק שלילית שלא יהיה להבגד חסרון הציצית וכנ"ל הנה יומצא לפי"ז דג"כ אין רשאות לברך אסוכה לפי דברי המנחת חינוך הנ"ל דגם סוכה איננה מצוה חיובית רק שלילית שלא תהיה האכילה חוץ לסוכה וכנ"ל וזה סותר לתוס' חולין דק"י ע"ב ד"ה טלית שכתבו להדיא דנשים מברכות אישיבת סוכה ע"ש ואולם גוף דברי המנחת חינוך הנ"ל שכ' דסוכה היא רק מצוה שלילית נלענ"ד דאין הדבר כן ורק דסוכה היא מצוה חיובית ועצמותית שהתורה מבקשת שנדור ז' ימים בסוכה כמו שדרין כל השנה בבית וכאומרם ז"ל תשבו כעין

4. Vayikra 23:43

בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת:

You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths,

לְמַעַן יֵדְעוּ דִרְתִּיכֶם כִּי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt, I the LORD your God.

5. Sukkah 11b

כי בסכות הושבתי – For it was taught in a Baraisa: „כי בסכות הושבתי – Scripture states: ... THAT I CAUSED THE CHILDREN OF ISRAEL TO DWELL IN SUCCAHS.^[27] – ענין כבוד הוי – The "succahs" WERE THE CLOUDS OF GLORY that surrounded the Jews – דברי רבי אליעזר – these are THE WORDS OF R' ELIEZER. – רבי יקיבא אומר – [THE JEWS] MADE FOR THEMSELVES ACTUAL BOOTHS.^[28]

תדורו והא דאי בעי לא אכיל ולא יתיב בסוכה זה בעבור לפי שענין דירה כן עניינה שהאדם הוא בחוץ ובשוק כמה זמנים ורק כשרוצה לאכול ולשתות או לישן אזי אינו אוכל ושותה וישן בחוץ רק בביתו וזהו ענין הדירה בבית וכן רצתה התורה שנדור שבעת ימים בסוכה ושפיר הוא מבוקש עצמיי וחיובי שהתורה מבקשת ענין הדירה בסוכה ובמ"א הארכתי וע"כ שפיר נשים רשאות לברך אסוכה משא"כ בציצית שפיר דברינן במקומם עומדים וכמובן ואין להאריך:

בסכת (א) תשבו שבעת ימים וגו' למען ידעו דרתכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים ב]. תלה הכתוב מצות סוכה ביציאת מצרים וכן הרבה מצות לפי שהוא דבר שראינו בעינינו ובאזנינו שמענו ואין אדם יכול להכחישנו והוא המורה על אמיתת מציאות הבורא יתעלה שהוא ברא הכל לרצונו והוא אשר לו הכח והממשלה והיכולת בעליונים ובתחתונים לעשות בהן כרצונו ואין מי שיאמר לו מה תעשה כאשר עשה עמנו בהוציאנו אותנו מארץ מצרים באותות ובמופתים. והסכות שאומר הכתוב שהושיבנו בהם הם ענני כבודו ג שהקיפנו בהם לבל יכה אותנו שרב ושמשי. ודוגמא לזה צונו לעשות סכות כדי שנזכור נפלאותיו ונוראותיו.

6. Tur o.c. 625
R' Ya'akov ben Asher
1269-1343

תרכה א בסכת תשבו וגו' תלה הכתוב וכו'.

7. Bach
R' Yoel Sirkes
1561-1640

איכא למידק בדברי רבינו שאין זה מדרכו צמיצורו זה לצאר הכונה לשום מקרא שצמורה כי לא צא רק לפסוק הוראה או להורות מנהג ופה האריך לצאר ולדרוש המקרא דבסכת תשבו ויראה לי לומר בזה שסובר דכיון דכתיב למען ידעו וגו' לא קיים

המלצה כתיקונה אם לא ידע כוונת מלות הסוכה כפי פשטה ולכן ציאר לפי הפשט דעיקר הכוונה בשיבת הסוכה שיזכור יציאת מצרים וזה הטעם בעצמו לרבינו ז"ל צמה שכתב בהלכות יציאת מצרים ח' (ט:)

8. Sefas Emes
R' Yehudah Aryeh Leib Alter
1847-1905

איתא בגמרא¹⁴ מחלוקת אי סוכה דירת ארעי או קבע. ונראה דשניהם לדבר אחד נתכוונו. דודאי המצוה הוא צא מדירת קבע ושב בדירת ארעי¹⁵. כענין שכתוב (תהלים פד, יא) בחרתי הסתופף בבית אלקי כו'. אבל צריכין להאמין ולידע כי זאת הדירת ארעי הוא הקביעות ועיקר החיות לכל המקומות. וזה עצמו המכוון שיהיה הדירת ארעי קבע יותר מכל הדירות קבועין שבעולם. כי בסוכות הושבתי (ויקרא כג, מג) הוא שהוציאנו הקב"ה ממצרים להיות בני חורין. ועיקר החירות שלא יהיה הנפש מקושר אל הגשמיות ויוכל לצאת מדירת קבע. וזהו ב' הפירושים סוכות ממש עשו להם או ענני כבוד¹⁶. ושניהם אמת שעל ידי שיצאו למקום מדבר ויצאו מדירת קבע לארעי לכן סבבם בענני כבוד. והנה כתוב (שם) למען ידעו שיש בכח מצוה זו לזכות לדעת ולהתדבק בבחינת החירות שהיה ביציאת מצרים. והנה הילוך בני ישראל במדבר היה הכנה לקבלת התורה. וכמו כן עתה על ידי ז' ימים הללו זוכין לתורה. וזה שכתוב למען ידעו ועיקר הדעת היא התורה. וכמו שאומרים¹⁷ בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חוקי חיים. שהוא דור המדבר. כמו כן עתה במצות סוכה מתעורר

זכות המדבר. על ידי שבחרין בדרכי אבותינו ועושים כמעשיהם. לכן יש אחר כך שמחת תורה הוא הדעת שזוכין על ידי הסוכה. וכן אמר מו"ז ז"ל בפירוש הפסוק (דברים לג, ג-ד) והם תכו לרגליך כו' תורה צוה. ובתרגום מדברין תחות ענני נטלין על מימריך לכן יש שמחת תורה אחר סוכות שרומז לענני כבוד עד כאן דבריו. וזה שמבקשין שיהיה חשוב כאלו רחקתי נודד על ידי היציאה מבית לסוכה. אכן צריך להיות היציאה בכל לב ונפש ומאוד. וזה שכתבו חו"ל¹⁸ שצריך להיות ראשו ורובו ושולחנו בתוך הסוכה היא נפש ולב ומאוד. כדי שלא ימשוך אחר שולחנו רק לצאת לגמרי מדירת קבע כנ"ל:

9. Sukkah 12a

כי אתא רבין אמר ר' יוחנן אמר קרא (דברים טז, יג) באספך מגרנך ומיקבך בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר

The Gemara cites a different source: **When Ravin came from Eretz Yisrael to Babylonia he said that Rabbi Yoḥanan said that the verse states:** “You shall prepare for you the festival of *Sukkot* for seven days **as you gather from your threshing floor and from your winepress**” (Deuteronomy 16:13), and the Sages interpreted that it is **with regard to the waste of the threshing floor and of the winepress that the verse is speaking.** One uses grain stalks and vines for roofing the *sukka*, materials that are not susceptible to ritual impurity and grow from the ground.

בצלא דמהימנותא

ציוותה עלינו התורה לצאת מדירת קבע לדירת ארעי, לדירה שנבנית מפסולת גורן ויקב. וכפי שדרשו חז"ל (סוכה יב). על הפסוק "באספך מגרנך ומיקבך" (דברים טז, יג) – בפסולת גורן ויקב הפסוק מדבר, כדי לקבוע בנפשנו שלא הגורן והיקב שאנו סומכים ונשענים עליהם הם יתנו לנו את המחסה, רק הפסולת, שאין אנו מיחסים לה כל חשיבות, ורק היא תתן לנו את המחסה כשנחסה בצילה בציווי של הקב"ה, ונאמין בו כי הוא הנותן לנו כוח לעשות חיל, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קכז, ב) "שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית – שוא עמלו בוניו בו, אם ה' לא ישמור עיר – שוא שקד שומר, שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים, כן יתן לידידו שנא". ומפרש האבן עזרא זה לשונו: "כן יתן ה' הנזכר למעלה לאוהבו שינה על דרך מתוקה שנת העובד, והנה הטעם כי הכל נגזר מהשמים ולכל יתן ה' כאשר גזר, לא כמחשבת אדם מרוצתו ויגיעתו ותחבולותיו". – והיינו שהקב"ה יתן לידידו בלא טורח אפילו כשישן את שנתו.

זו היא הגלות של הסוכה, היציאה מבית לחסות בצלא דמהימנותא (= בצל האמונה), להכיר כי כל מה שזכינו לאסיף, וכל מה שזכינו להיטהר ביוה"כ – הכל מתנת שמים.

ומה שכתוב בפסיקתא שהבאנו לעיל, ששייבת סוכה היא במקום גלות, יתכן לפרש שאם אנו במצב זה, ששורש חטאנו הוא חסרון הכניעה, אנו מתקנים את זה על-ידי הישיבה בסוכה המגבירה בנו את הכניעה וההתבטלות לפניו ית', על-ידי ההרגשה שאנו חוסים בצל האמונה, בצל פסולת גורן ויקב, ולא בצל כוחנו ועוצם ידנו. והרגשה זו בכוחה לתקן את שורש החטא כדוגמת גלות.

הכניעה – מקור לשמחה

הרגשת הכניעה לפני הקב"ה וההכרה שהכל ממנו ית' – היא המקור היחיד לשמחה אמיתית. כי כל זמן שהאדם בוטח בכוחו מתקיים בו (קהלת ה, יד): "והשבוע לעשיר איננו מניח לו לישון". מרבה נכסים – מרבה דאגה (אבות פ"ב מ"ח). אך כשהאדם מרגיש כי הוא נמצא בידי הקב"ה, היודע ומכיר אופני תועלתו וטובותיו, זה מקנה לו את הבטחון, השמחה ושלוות הנפש.

The Torah commands us to leave our permanent homes and to enter temporary ones, to a home built from *sechach*, the remnant of produce left in the fields. This is to teach us that it is neither the grain nor the grapes that we rely upon to provide our security. Even the remnant that we ascribe little importance to can provide our shelter and protection if God so desires. This will reinforce our belief that God is the One Who provides for us. This is the “exile to the sukkah,” leaving our homes to live under God’s shade so that we should recognize that everything we merited to “gather from the fields” comes from God.

11. R' Samson Raphael
Hirsch
1808-1888

The festival of Sukkot ... is the time when the year's harvest is almost completed and your granary and house are full. No longer do you turn your eyes anxiously to Heaven for a blessing, for you have already gathered in your blessing ... Leave your sound and solid house; dwell under the sparse ceiling of foliage and learn its lesson: the Lord your God caused your ancestors to dwell in booths for forty years when He led them out of Egypt ... You will feel yourself safe under His protection.

12. Rashbam
1085-1158

(מג) למען ידעו דורותיכם [וגו']. פשוטו כדברי האומרים במסכת סוכה ¹² סוכה ממש. וזה טעמו של דבר. חג הסוכות תעשה לך באוספך מגרנך ומיקבך באוספך את תבואת הארץ ובתיכם מלאים כל טוב דגן ותירוש ויצהר, למען תזכרו כי בסוכות הושבתי את בני ישראל במדבר ארבעים שנה בלא יישוב ובלא נחלה, ומתוך כך תחנו הודאה למי שנתן לכם נחלה ובתיכם מלאים כל טוב, ואל תאמרו ¹³ בלבבכם כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. וכסדר הזה נמצא בפרשת עקב תשמעון ¹⁴ וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יי' אלהיך זה ארבעים שנה וגו' ויאכילך את המן וגו'. ולמה אני מצוה לך לעשות זאת? כי יי' אלהיך מביאך אל ארץ טובה [וגו'] ואכלת ושבעת [וגו'] ורם לבבך ושכחת את יי' וגו' ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה וזכרת את יי' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל. ולכך יוצאים מבתיכם מלאים כל טוב בזמן אסיפה ויושבין בסוכות לזכרון שלא היה להם נחלה במדבר ולא בתים לשבת. ומפני הטעם הזה קבע הק' את חג הסוכות בזמן אסיפת גורן ויקב, לבלתי רום לבבם על בתיהם מלאים כל טוב פן יאמרו ידינו עשו לנו את החיל הזה ¹⁵.

[The straightforward interpretation follows the opinion of those who maintain that] it refers to real booths. The rationale for the observance is suggested by the verse: "After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths" (Devarim 16:13). When you have gathered in the produce of the land and your houses become filled with all manner of goodness such as grain, wine, and oil, remember that "I settled the people of Israel in *sukkot* when I took them out of the land of Egypt" (Vayikra 23:43). For forty years you dwelt in the wilderness, unsettled and without land.

Therefore, it is most fitting that you should be grateful to God for having given you an inheritance and houses full of all manner of good. Do not imagine in your hearts that "my own strength and power have wrought all of this wealth for me" (Devarim 8:17).

13. Aruch L'ner
R' Ya'akov Ettlinger
1798-1871

והנה בתחלת המסכתא סוכה שהיא גבוה למעלה מן' אמה פסולה יש רמז לג' עמודי' שעליהם יכוון חיי הצדיק השלם שהם יראה בטחון וענוה שטעמי הפסול לפי דעות האמוראים בתחלת המסכתא הם שלש לרבה הטעם דסכך למעלה מעשרים לא שלטה בו עינא ולר"ז הטעם דאינו יושב בצל סוכה כי אם בצל דפנות ולרבה הטעם דלמעלה מעשרים היא דירת קבע. וכבר הורו לנו קדמוננו דענין מצות סוכה הוא להזכיר לאדם איך יעבוד ד' בימי חיי חלדו דסוכה נקרא על שם סכך כמו שכתב רש"י ריש מסכתא ומספר סוכה הוא מספר שני שמות הקדושים הנעלם והנקרא והנה עיקר מצות יראת ד' להשוות ד' תמיד נגד עיניו ולחשוב שהקב"ה עומד נגדו ורואה מעשיו ועי"ז יהיו כל מעשיו לשם שמים ולא לעיני ב"א להתפאר ולזה יש רמז בטעם רבה שיראה הסכך דהיינו שתהי' הסוכה שמרמז לשם הקדוש נגד עיניו ואם לא יהי' זה אז עבודתו לא תרצה:

14. Sifsei Chaim
R' Chaim Friedlander
1923-1986

שבעת ימי קיום מצות ישיבת סוכה הם בבחינת "שויתי ה' לנגדי תמיד" – ישיבה תחת הנהגת הקב"ה. והוא הענין של "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל" (ויקרא כג, מג). על כל דור לדעת "כי בסוכות הושבתי..." כי באמת במהות הענין אין הבדל בין מצבנו אנו למצב דור המדבר. וכמו שבמדבר לא היתה אפשרות טבעית להתקיים, אלא רק ע"פ הקב"ה שהנהיגם בהנהגה של "בסוכות הושבתי" – ענני כבוד, וכן היו בכל מסעם במדבר – הנהגה נישאת למעלה מדרך הטבע. כך בכל דור אנו יושבים תחת צלו של הקב"ה, ומוגנים בצל האמונה.

בהגיע חג האסיף, זמן בו כונסים את כל הפירות, ולאחר שנתברך יבולו, יכולה ח"ו להתגנב בלבו מחשבה של בטחון בעצמו – השנה הבאה תהא שנה מבורכת, בזה אני מובטח. לזה בא הקב"ה ואמר תבנה סוכה מגורנך ומיקבך – מהפסולת של התבואה, וכזה תחדיר לעצמך כי אין הגורן והיקב נותנים לאדם את השמירה, אלא אף הפסולת תוכל לשמש לך-שמירה, כי אנו יושבים בצלו של הקב"ה, והוא מחסה לנו ועל התבואה שלנו.

The seven days of performing the mitzvah of sitting in the sukkah can be understood as a reflection of "always placing God before me" – living in cognizance of Divine Providence. This is the essence of "In order that your generations shall know that I made the people of Israel dwell in booths" (Vayikra 23:43). Every generation must know that God settled the Jews in booths, since in truth there is no difference between the situation in which we find ourselves today and the situation of the Jews in the desert. Just as in the desert there was no natural possibility to exist except through the help of God, Who guided them and protected them with the Clouds of Glory in a manner which was above any natural means, likewise in every generation we sit under God's shade and are protected by the "shade" of our faith.

15. Tur o.c. 625
R' Ya'akov ben Asher
1269-1343

חדשים יותר מהאנשים. (א) (ב) ושמעתי מאחי הרב
יהודה טעם לדבר לפי שהמועדים נתקנו כנגד
האבות פסח כנגד אברהם דכתיב (בראשית יח ו')
לושי ועשי עוגות ופסח היה שבועות כנגד יצחק¹²⁵⁴
שתקיעת שופר של מתן תורה היה בשופר מאילו
של יצחק. סוכות כנגד יעקב דכתיב (בראשית לג יז)
ולמקנהו עשה סוכות י"ז וי"ב ראשי חדשי השנה
שגם הם (ג) נקראים מועדים יח' כנגד י"ב שבטים יט'
וכשחטאו בעגל ניטלו מהם וניתנו לנשותיהם [ב]
לזכר שלא היו באותו חטא:

16. Bereishis 33:17

וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עָשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה:

So Esau started back that day on his way to Seir.

וַיַּעֲקֹב נָסַע סֻכּוֹתָה וַיִּבֶן לּוֹ בַּיִת וַלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכּוֹת עַל־כֵּן קָרָא שְׁמֵה־מְקוֹם
סֻכּוֹת: (ס)

But Jacob journeyed on to Succoth, and built a house for himself and made
stalls for his cattle; that is why the place was called Succoth.

17. Tanna D'Bei Eliyahu

... נטל עשו בחלקו העולם הזה, ויעקב נטל בחלקו העולם
הבא. וכשבא יעקב לבית לכן, וראה עשו שיש ליעקב נשים
ובנים ועבדים ושפחות ובהמות וכסף וזהב – מיד אמר
עשו ליעקב: יעקב אחי, לא כך אמרת לי, שתטול אתה
העולם הבא, ואני אטול העולם הזה? ומגין לך כל העולם
הזה: נשים ובנים וממון, עבדים ושפחות? למה אתה
משתמש ונהנה מן הדברים שבעולם הזה כמותי?! ואמר לו
יעקב לעשו: זה מעט הרכוש, שנתן לי הקדוש-ברוך-הוא
להשתמש בו לפי הצרך שלי בעולם הזה..

When Yaakov came from the house of Lavan and Esav saw that Yaakov had wives, children, slaves, maidservants, animals, silver and gold, immediately, Esav said to Yaakov – ‘Yaakov my brother, didn’t you say to me that you would take your portion in the world to come and I will take mine in this world? Where did you accumulate these worldly possessions from, women, children, money, slaves and maidservants? Why do you occupy yourself with and enjoy these olam ha’zeh pleasure like me? Yaakov answered – these are the simple material goods Hashem has given to me to use for my needs in this world.’

18. Meiri
Introduction to Beis Ha'Bechira

כל זה הערה לאדם שיתבונן בזמנים המיוחדים מה היא סבת התיחדם ומה היום מימים, והוא הענין בעצמו שרמו אבי העזרי ז"ל בביאור זה הפסוק על ענין התשובה. שלא היו מתעוררים לשוב מדרכם הרע גם בעת הצרות ושאר העתים שראוי להתעורר בהם עליה. וזה שעם היות האדם מצווה ומזהר על התשובה בכל עת כמאמר השלם באמרו " בכל עת יהיו בגדיך לבנים, וכן מאמר החכמים ז"ל " שוב יום אחד לפני מיתתך, עם כל זה ראוי להתעורר עליה תכלית הערה בעת המיוחד לה דרך כלל ר"ל ימי התשובה, וכן עתות הצרה וזמן החליים וימי הוקנה, וכשיגיע האדם לאלו הזמנים ולא יחדש בעצמו תכונה להתעורר למה שראוי להתעורר בהם, אבל יקיים אותם דרך פעולת היחס והלשון מצוה מלומדה מבלי שיתבונן בענין המצוה, לא ימשך לו מן המצוה ההיא מה שכיוון נוחנה יתברך להמשך ממנה ונמצא מחטיא הכונה, והוא אמרו עת לעשות וכו' שאף בעשיית המצות שהוא עת לעשות לה' הפרו התורה והחטיא הכונה, וכן הענין לבני ההמון אשר לא ישיגו אל זאת המעלה להתבונן בענין המצוה ובמה שראוי להמשך ממנה שהם עם מעוט שכלם ראוי להם להתעורר בעשותם המצוה להיות כונתם בה דרך כלל קיום גזרה מוטלת עליו מאת השם ועשיית הדבר לכבודו יתברך ולכונת עשיית המצוה ואם לא יתעורר על זה אבל שיעשה זה מצד ההרגל מאין הרגש עשיית הדבר לכבוד בוראו ומאין כונת קיום המצוה ויעתק על זה הצד ממצוה למצוה ויאכל על דרך זה מצה בפסח וישב בסכה בחג הוא כדמיון החמור נושא אלומותיו בעת הקציר ומשא הענבים בעת הבציר ומשא החטים בעת הטחינה לא יגיענו משנוי העתים שום התבוננות רק שינוי המעשה דרך מקרה ויתכן עליהם גם כן ביאור הפסוק על הדרך הנזכר לקרוא חמס עליהם שאף בעת עשותם המצוה לא יכוננו בה לעשיית המצוה כלל ולא קיימו המצוה בדרך זה גם הקיום הראוי להם לפי מיעוט שכלם אבל הפרו התורה ולא קיימו מצותיהם רק בעשיית המעשים המדיניים.

Eis la'asos, when one keeps the mitzvos solely because the time arrived for the mitzvah, then heifeiru sorasecha, it is as though he is transgressing the Torah chalilah. This isn't what Hashem wants. "I am Your servant, therefore teach me the reasons behind the mitzvos, so I can perform them properly."

If a person eats matzah on Pesach and sits in succah [of Succos], he is like a donkey that carries wheat during the harvest season and grapes during the grape picking season.... Time shouldn't be the only factor and reason we keep the mitzvos. That is an immature approach towards the mitzvos. Instead, we should study what the holy sefarim teach us about the mitzvos, and we should perform the mitzvos with those lofty reasons in mind.